

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOŚCIAŃSKI

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 3-iej po południu. Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada. ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł. KASA czynna od 12 do 2-iej.

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7 REDAKCJA — tel. 5.05-76 DYREKCJA — 2.20-13 ADMINISTRACJA — 5.13-89 DRUKARNIA — 2.75-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175 Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ! Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr. Ceny ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

W Hiszpanji Walka na wszystkich frontach

Saragossa—Oviedo—Cordoba

Ministerjum spraw wewnętrznych Hiszpanji komunikuje, że wojska rządowe, operujące pod Oviedo, złamały pierwszą linię oporu powstańców. Pod Saragossą kolumna powstańcza została zdziesiątkowana i pozostawiła na placu boju 4 armaty. W okolicach Córdoba wojskom rządowym poddały się mniejsze oddziały powstańcze. Samolot rządowy zrzucił nad Oviedo odezwę do ludności, grożąc bombardowaniem, jeśli miasto się nie podda. Wobec braku

odpowiedzi w ciągu 12 godzin — samoloty rządowe zrzuciły 58 bomb. W wyniku bombardowania dowódca sił powstańczych w Oviedo miał zażądać przez radio posiłków od gen. Molla, zaznaczając, że będzie zmuszony się poddać. Dziennik „El Socialista” donosi, że wojska rządowe dokonały na Majorce ofensywy w kierunku Manacor, Cerberes i San Cerberes. Powstańcy ponieśli znaczne straty i porzucili znaczne zapasy żywności i amunicji.

Na zachodnim odcinku frontu

Z Lizbony donoszą, że na zachodnim odcinku frontu, którego centrum stanowi Badajoz, przygotowują się ważne wydarzenia. W sobotę zluźnione zostały w Badajoz oddziały Legjo cudzoziemskiej, które przesunięto na inny odcinek frontu. W Badajoz i okolicy skoncentrowane są liczne wojska powstańcze. Miasto Caceres i ważny punkt węzłowy Merida są od kilku dni

gwałtownie bombardowane przez artylerię rządową i lotników. Oba miasta zostały prawie całkowicie zamienione w gruz. Jednym z głównych celów artylerii rządowej jest zniszczenie połączenia kolejowego między Sewillą i Valladolid. Pod Caceres pociski artylerii rządowej zdołały w kilku miejscach uszkodzić tor. Uszkodzenia te zostały jednak naprawione.

Wiadomości ze źródeł rewolty

Radio rewolty donosi, że eskadra samolotów powstańczych zbombardowała wczoraj magazyny portowe w Maladze, przyczem wyleciało w powietrze kilka zbiorników, zawierających około 500.000 ton benzyny. Wojska gen. Franco kontynuowały marsz w kierunku Madrytu i pobity dwie kolumny milicji czerwonej, zdołując obfity materiał wojenny. Na odcinku pod San Sebastian wojska powstańcze zacieśniły pierścienie dokola miasta. W Aragonji katalońska milicja czerwona po dłuższej przerwie pod-

jęła akcję na Teruel. Po bombardowaniu pozycji powstańców przez artylerię i lotników, oddziały czerwone ruszyły do ataku, zostały jednak odparte. Z głównej kwatery armji gen. Mollo w Valladolid donoszą, że 21 samolotów powstańczych zbombardowało wczoraj po południu oba lotniska madryckie Getafe i Quatro Vientos. Po zrzuconiu bomb, samoloty powstańcze nie niepokojone przez lotników rządowych, powróciły do swej bazy.

Jak to było z bombardowaniem Madrytu?

Źródła, zbliżone do „Frontu Ludowego”, donoszą, że samoloty powstańcze, które bombardowały lotnisko Getafe, zostały zmuszone do ucieczki przez samoloty rządowe. Bombardowanie nie wyrządziło żadnej szkody. Te same źródła zaprzeczają wiadomościom o ataku

kach wojsk powstańczych w prowincji Bilbao. Panować ma tam zupełny spokój, zaś ruch w porcie odbywa się bez przeszkód. — Cudzoziemcy na ich prośbę są ewakuowani na okręty zagraniczne, zawiązując codziennie do portu Galette.

Wskutek zdrady zamordowano 1500 milicjantów w Badajoz

Czytaliśmy ze zgrozą o rozstrzelaniu 1500 milicjantów w mieście Badajoz, zdobytem przez rokoszan. Otóż masakra ta nastąpiła wskutek zdrady. Jeden z przedstawicieli władzy rządowej, wierny dotąd Rządowi madryckiemu, okazał się zdradzą. Zwołał on na wielkim placu w Badajoz milicjantów, szefów

cywilnych i wojskowych, celem zakomunikowania im jednego rozkazu z Madrytu. Gdy tylko milicjanci zjawili się na placu, znaleźli się w krzyżowym ogniu karabinów maszynowych, ustawionych w budynkach, otaczających plac i 1500 osób poległo na miejscu.

Wywłaszczenie obszarników

Instytut reformy rolnej w Hiszpanji objął w posiadanie liczne posiadłości ziemskie w prowincjach Ciudad Real, Toledo, Mad-

ryt i Guadalajara. Powierzchnia wywłaszczonych posiadłości wynosi 24,500 hektarów.

O pomoc dla Czerwonej Hiszpanji

Generalna konfederacja pracy Francji zorganizowała w Lille wielką masową manifestację, połączoną z pochodem i wiecem, którego głównym punktem było wystąpienie sekretarza konfederacji Jouhaux na rzecz pomocy dla Rządu hiszpańskiego. Organizatorzy manifestacji starali się jej nadać specjalnie duże znaczenie. Do Lille przybyli na manifestację liczne rzesze uczestników ze wszystkich pobliskich centrów przemysłowych. Przez tonące w czerwonych chorągwiach ulice miasta przeszedł olbrzymi, liczący dziesiątki tysięcy ludzi pochod, kierując się na teren targów handlowych, gdzie odbył się wiec, na którym przemawiał Jouhaux. Jouhaux oświadczył m. in., że „uświadomiony robotnik

NIE MOŻE BYĆ NEUTRALNYM WOBEC WALKI, TOCZĄCYCH SIĘ W HISZPANJI.

Rząd francuski winien z całą ostrożnością przeszkodzić temu, aby laszym nie wywołał bezprzykładnej rzezi w Europie i na całym świecie. My, obywatele demokracji światowej, nie możemy pozostać obojętnymi w stosunku do tego co się dzieje za Pirenejami. Popierając Rząd madrycki, udzielamy poparcia w walce o pokój, która byłaby przegrana jeśli gen. Franco miał odnieść zwycięstwo. Walczyć będziemy więc o pokój, a zarazem o swobodę i godność ludzką. Jest to walka dnia z nocą. Republika hiszpańskiej zdoła my zapewnić współdziałanie naszych serc, naszych umysłów i wszystkich, co mamy do dyspozycji”.

Walka bez pardonu

Lud hiszpański nie zgodzi się na rozejm z rewoltą

W prasie barcelońskiej ukazały się komentarze do pogłosek, jako by angielskie koła konserwatywne wystąpiły z inicjatywą interwencji u kierowniczych czynników hiszpańskich, celem zaniechania walki, prowadzonej obecnie w Hiszpanji. Zdaniem prasy, rozejm nie jest możliwy. Ci, którzy wystąpili z tą myślą, nie znają pragnień, ożywiających klasę robotniczą. — Nie istnieje taka moc, któraby mogła nas skłonić do wyciągnięcia ręki ku niszczycielom Hiszpanji. Przez pamięć dla naszych poległych towarzyszy, musimy prowdzić wojnę bez pardonu. Nie chcemy słyszeć o zmianie ustroju i musimy zwyciężyć.

Zajście z okrętem angielskim

Z Gibraltaru donoszą szczegóły podanego już przez nas incydentu z angielskim statkiem, zatrzymanym na wysokości Malagi przez hiszpański krążownik rządowy „Miguel de Cervantes”. Angielski transportowiec 1400-tonowy „Gibel Zerjon” wyjechał z Gibraltaru z ładunkiem benzyny, którą wyładować miano w porcie Melilla, opanowanym przez powstańców. — Przed wyjazdem załoga statku, składająca się przeważnie z Hiszpanów, odmówiła posłuszeństwa, oświadczając kapitanowi, że nie pojedzie do Melilla. Załogę zwolniono, zastępując ją marynarzami angielskimi. Krążownik hiszpański „Miguel de Cervantes”, należący do hiszpańskiej flotylii rządowej w porcie Malaga, otrzymał od tajnych agentów hiszpańskich z Gibraltaru wiadomość o celu podróży statku angielskiego i rodzaju ładunku. W pobliżu Ma-

Inkwizycja moskiewska

W tym samym czasie, kiedy lud hiszpański zmagają się w krwawej walce ze spadkobiercami rodzimej inkwizycji, Moskwa zaofiarowała światu widowisko inkwizycyjne, budzące grozę i obrzydzenie. Ten właśnie fakt, że Moskwa wybrała akurat moment obecny, jako najodpowiedniejszy dla procesu przeciw „trockistom”, rzuca się przedewszystkiem w oczy i słusznie podkreślony został przez kierowników Międzynarodówki Socjalistycznej i Międzynarodówki Zawodowej w ich depeszy do Moskwy.

Klasa robotnicza Hiszpanji z podziwu godną solidarnością walczy ożreźnie z wrogiem klasowym, odłożywszy na bok dzielące je różnice ideowe; klasa robotnicza całego świata jak jeden mąż popiera moralnie i materialnie walczących braci hiszpańskich. A oto rozlega się okropny grzyt procesu moskiewskiego, oto wbija się kłn w tę jedność i solidarność. A robią to ci, co hasłem jednolitego frontu szermują nieustannie i w niepodzielny biorą je pacht. Czy Moskwa sądziła, że klasa robotnicza, pochłonięta Hiszpanją nie „zauważy” procesu? Depesza obu Międzynarodówek dowodzi, że się pomyliła.

Depesza ta domaga się zachowania gwarancji prawnych dla oskarżonych, domaga się niezależnych obrońców, żąda, by nie skazano oskarżonych na śmierć. Ale Moskwa jakby „uprzedziła” tę depeszę i tak wyreżyserowała proces, że oskarżeni sami „odrzucają” to, czego domaga się depesza, sami wyrzekli się obrońców, sami „zgodzili się” na wyrok śmierci. W tym procesie oskarżeni mogli śmiało zająć miejsce prokuratora i sędziów.

Zwalnia to nas od obowiązku zajmowania się niecną parodią procesu. Dość wskazać, że główni oskarżeni od 1½ r. i więcej byli w więzieniu lub na wygnaniu, że po zabójstwie Kirowa, po którym wymordowano 114 „białogwardystów”, oskarżeni ci stawali już przed sądem doraźnym, który jednak uwolnił ich od zarzutu przygotowywania zamachu na stalinowców. Aż tu naraz „przy-

znają się” do tego, o co ich sami stalinowcy do niedawna wcale nie oskarżali, a czego nie mogli popełnić, siedząc w więzieniu i na wygnaniu.

Proces był wymierzony głównie przeciw Trockiemu, a osiągnął już to, że człowiek ten, szczerzy od wielu lat, nie czuje się bezpiecznie nawet w Norwegji, gdzie reakcja domaga się wydalenia go. Nic nas nie łączy z Trockim i trockistami, przeciwnie — uważamy wiele jego poglądów i posunięć, zwłaszcza próbę tworzenia „4-ej” międzynarodówki, za szkodliwe dla ruchu robotniczego. Ale potępiamy metody i sposoby walki, używane przez Stalina.

Walka ta, pomijając rywalizację i niechęć osobistą, ma głębszy podkład, a różnice, dzielące Stalina i Trockiego są ogólnie znane. Sądząc z procesu moskiewskiego, należałoby wnioskować, że wpływ Trockiego w Rosji są większe, niż zagranicą przypuszczano i że Stalin przypisuje Trockiemu większy wpływ na ruch robotniczy Zachodu, niż on istotnie posiada. Być może, że wobec niedalekich już wyborów na podstawie nowej konstytucji, Stalin chce się zabezpieczyć przed niespodziankami i unieszkodliwić zawczasu przeciwników. Byłby to ładny wstęp do „demokratyzacji” sowieców a la Stalin!

Wydaje się, że Stalin zmierzra do likwidacji starych bolszewików; dawny bolszewizm już w dużej mierze zlikwidował. Trocki, jako uosobienie tego dawnego okresu, jest Stalinowi nienawistny i z tego jeszcze względu, że niewątpliwie góruje nad nim, Stalinem, inteligencją i wiedzą.

Przyznać jednak trzeba, że nie wszystkie pobudki i cele takiego procesu moskiewskiego są jasne. Być może, że przynosi on Stalinowi doraźne korzyści w kraju i wzmacnia jego pozycję. Ale jeśli chodzi o zagranicę, to w masach robotniczych takie procesy wywołują tylko zgorznienie i protest. Jedynie reakcja zaciera ręce z radością, życząc Rosji — i sobie — takich procesów jaknajwięcej. (jmb.).

DALSZE WIADOMOŚCI Z PROCESU NA STRONIE 2-EJ I 4-EJ.

Niemcy przyjęły projekt francuski?

Niemieckie Biuro Informacyjne donosi: Dowiadujemy się, że Rząd niemiecki został poinformowany, iż wszystkie państwa zainteresowane przyłączyły się do proponowanej deklaracji w sprawie nałożenia embargo na broń, przez znaną dla Hiszpanji. Rząd Niemiecki zawiadomił Rząd Francuski, że obecnie opublikuje dekret celem niezwłocznego nałożenia embargo na broń. Decyzja ta została powzięta pomimo, iż rokowania z Rządem madryckim w sprawie wydania niemieckiego samolotu komunikacyjnego, nie zostały jeszcze zakończone.

sprawie nałożenia embargo na broń, przeznaczoną dla Hiszpanji, zostało powitane w Paryżu z żywym zadowoleniem.

Reuter donosi: Rząd brytyjski nie otrzymał jeszcze potwierdzenia wiadomości, jakoby Rząd niemiecki postanowił nałożyć embargo na eksport broni do Hiszpanji. Reuter dowiaduje się, że decyzja niemiecka uważana jest przez brytyjskie koła oficjalne, jako poważny krok naprzód. Obecnie, jak sądzi, naprawdę istnieją powody do nadziei, że hiszpańska wojna domowa ograniczy się do Hiszpanji i nie wywoła komplikacji europejskich.

Havas donosi: przyjęcie przez Niemcy propozycji francuskiej w

Okrucieństwa rokoszan

W Oviedo rokoszanie związali jednemu socjaliście, który się dostał do niewoli, ręce i nogi, rozciągnęli na szosie i przejeżdżali się po nim — tankiem. Masakrze tej przypatrywali się liczni rokoszanie z upodobaniem i... klaskali w dłonie. W Pampelunie urządzono w obecności sztabu generalnego rokoszan...walkę byków. Tym bykiem

uczyniono posła socjalistycznego tamtejszego okręgu i aresztowanego na początku rokoszu. Rozciągnęli go i biczem zmuszono do naśladowania ruchów broniącego się byka. Wśród ogólnej „ucieczki” znęcano się nad nieszczęśliwym dopoty, póki nie padł nieprzytomny na arenę. Wówczas kaci dobili go i oznajmili swe „zwycięstwo” nad ofiarą.

Nowe próby dywersji Zjazd neo-„ludowców“

W niedzielę odbył się zjazd b. „stronnictwa chłopskiego“ i (częścią zaledwie) b. „Wyzwolenia“. Są to, krótko mówiąc, ci, którzy przed ostatnimi wyborami urządzili dywersję, spróbowali przeprowadzić „rozłam“ i faktycznie poszli do „Sanacji“. Rzecz znamienita: w sprawozdaniach nie widać ani sen. Róga, ani sen. Malinowskiego. Natomiast są mniejsze figury — b. pos. Waleron (prezes zjazdu), b. pos. Chyb, p. pos. A. Sawicki, b. pos. H. Wyrzykowski i t. d. W swoim czasie zostali naogół „wykiwani“ przez „Sanację“. Teraz próbują robić dywersję Nr. 2.

Nie dziwimy się. Ruch chłopski w bieżącym roku poczynił ogromne postępy. Masy chłopskie uświadomiły sobie swe znaczenie i przyszłą rolę. Coraz bardziej są zdewotowane, coraz bardziej są świadome. Co tu długo mówić: Nowosielce, manifestacje z 15 b. m. — wystarczą.

Stąd nowe dywersje. Zachodzi tylko bardzo ciekawe pytanie. Czy to pp. Waleronowie sami wprasają się na dywersantów, czy też pewne — i które? — sfery „sanacyjne“ organizują te nowe dywersje? Przypominamy, że w prasie opozycyjnej już przed kilku tygodniami po Nowosielcach, ukazywały się informacje, że ma nastąpić nowa planowa dywersja. Czy to właśnie ta? W takim razie wygląda zbyt nieudolnie.

Ale jaka jest „ideologia“ tego „zjazdu“? Wpływy tych rozbitków i renegatów w terenie są naturalnie bardzo małe. Ale bądź co bądź jest rzeczą ciekawą — jaka jest ideologia? Można ją sobie skonstruować zgóry. Jaka powinna być, aby dogodzić „Sanacji“? Powinna być antydemokratyczna, antywitosowa i prosanacyjna.

Taką też jest. Tylko wyrażona jest w obszernej „deklaracji“, mało powiedziane nieudolnie i głupawo, lecz poprostu tak, że nie każdy analfabeta polityczny coś podobnego by wygrzyzł. Czytajmy:

„W miarę przemian ustrojowych winny być dokonywane przemiany strukturalno-polityczne, a to tembardziej, iż uważamy dotychczas przez politykę ludową za ideal — ustrój demokratyczny — parlamentarny — uznając także należy za przebrzmiałą mrzonkę. Ustrój ten trzyma się jeszcze we Francji dzięki wysokiemu wyrobieniu politycznemu tego narodu, a w Anglii i w państwach skandy-nawskich — dzięki opiece tamtejszych monarchów, którzy dla celów dynastycznych ustrój ten popierają. Na miejsce dotychczasowej demokracji liberalnej należy stopniowo wprowadzić demokrację państwową, opartą na masach zorganizowanych zawodowo na podstawie ustaw państwowych“.

To najważniejszy ustęp deklaracji. „Dzięki opiece monarchów“ istnieje jeszcze gdzieś gdzieś parlament! Wprawdzie wiadomo z historii, że parla-

menty powstawały właśnie w walce ludu z monarchją, ale co to szkodzi? Ciekawym zato wynalazkiem jest „demokracja państwa“. Co to jest — wiadomo. Natomiast gadanie o „masach zorganizowanych zawodowo“ zbliża deklarację zjazdu do faszystowskiej koncepcji korporacyjnej.

Pozatem deklaracja rozbija czy prawicę tam o konieczności — naturalnie — „jedności“ chłopów; zapewnia, że „Witos nie jest i nie będzie wodzem ruchu ludowego; wzywa do skupienia się przy gen. Rydzusmągłym.“

To najważniejsze. Pozatem deklaracja wypowiada się za „spolszczeniem handlu“; za gospodarką planową; za „powiększeniem liczby pieniędzy w miarę przyrostu bogactw“ (?); za zniesieniem cen na wyroby monopolowe; za państwowym monopolem zbożowym (bardzo charakterystyczne); za podniesieniem poziomu szkół wiejskich; za nowymi wyborami do samorządów; za rozparcelowaniem obszarów dworskich i t. d.

Sens dywersji, sens całej tej propozycji, skierowanej do sanacji, jest jasny: rezygnujemy z demokracji, z walki, z rzeczywistego politycznego wpływu chłopstwa — za cenę pewnych koncesji gospodarczych. Jak widzimy — znana i stara „koncepcja“ sanacyjna.

Warto zapoznać się z opinją „Czasu“, organu obszarników, który baczenie obserwuje, co się teraz dzieje wśród chłopów: czy czasem nie będzie się zdobywało chłopów posztem ziemianstwa? Pozycja „Czasu“ jest bardzo dobitna. Propozycja „zjazdu“ jest mu naturalnie, jako pi smu „sanacyjnemu“ sympatyczna, ale kpi sobie z głupawych sformułowań i obawia się, że z tej nowej (której z rządu?) dywersji nic nie wyjdzie. Podkreśla także endeckie, antyżydowskie momenta deklaracji.

Z jednej więc strony „Czas“ jest zadowolony:

Deklaracja nie uznaje za stosowne przyjąć jako jeden ze swych punktów niedawnej demagogii wywłaszczeniowej brukowców warszawskich: widać że jeśli nie nadzwyczajnie orientuje się w stosunkach brytyjsko-szwedzkich, nie wie, że zna interes wsi, a to jest dużo.

Z drugiej znowu strony niewiadomo, czy z tego coś wyjdzie i czy ktoś poważny za tem stoi:

Szkoda że trudno nam dziś powiedzieć cokolwiek o sile jaka stoi za zmontowaną unją dwóch starych stronnictw chłopskich. Nie każdy powrót na arenę polityczną wybucha bowiem blaskami tak świetnymi jak powrót Napoleona z Elby, w każdym razie mamy tu jeszcze jedną armję polityczną wyślaną w teren przeciw armji z Nowosielce.

„WYSLANA“ (!) przeciwko prawdziwym ludowcom, ludowcom niezależnym.

Czytelnik teraz widzi wyraźnie, o co chodzi — chodzi o to, by chłop zrezygnował z walki o demokrację.

Nasze stanowisko jest jasne.

Nietylko nie wierzymy w skuteczność tych dywersyjnych metod, stosowanych rękami skompromitowanych w oczach chłopów renegatów, lecz uważamy je za bardzo szkodliwe. I to szkodliwe właśnie z punktu widzenia państwa, o którym się tyle mówi. Potęguje się tylko rozgoryczenie w masach, państwo się osłabia i — na skutek żywnościowych iluzji — opóźnia się ten proces regeneracji zdrowego życia społecznego, który nastąpić musi!

K. Czapiński.

7 godzin obradował Trybunał zanim wydał wyrok śmierci na opozycjonistów

Z Moskwy donoszą: W związku z ogłoszeniem wyroku w procesie 16 opozycjonistów donoszą o następujących szczegółach nocnego posiedzenia trybunału wojennego. O godz. 5-ej po południu trybunał wysłuchał ostatniego słowa oskarżonych i zarządził dwugodzinną przerwę. Po wznowieniu posiedzenia przewodniczący trybunału Ulrich oznajmił, iż trybunał udaje się na naradę, celem wydania wyroku. Narada trybunału trwała przeszło 7 godzin, co wskazywałoby na to, iż w ostatniej chwili odbywała się intensywna wymiana zdań przywódców partii w tej sprawie. Po wznowieniu posiedzenia w chwili gdy przewodniczący trybunału Ulrich zabrał głos celem ogłoszenia wyroku, na sali zapanowała całkowita cisza. Ostatnie zdanie sentencji wyroku skazującego wszystkich 16 oskarżonych na karę śmierci, Ulrich wypowiedział donośnym głosem. W czasie odczytywania wyroku wśród oskarżonych zapanowało widoczne przygnębienie. Wszyscy oskarżeni złożyli do prezydium CIK-a prośbę o ulaskawienie. W razie nieuwzględnienia prośby oskarżonych, wyrok zostanie wykonany w najbliższych dniach.

Agencja Havasa donosi z Moskwy, że proces pozostawił bardzo niemiłe wrażenie. Wydaje się niewątpliwie, iż oskarżenie było częściowo uzasadnione, jednakże niepodobna określić w jakim stopniu. Poza zadziwiającymi dyscypliną zeznaniami oskarżonych, NIE UJAWNIONO ŻADNYCH DOWODÓW CO DO GŁÓWNYCH PODSTAW OSKARŻENIA.

Powszechnie podkreślana jest całkowita zgodność deklaracji oskarżonych, określających Trockiego jako faszystę, agenta niemieckiego i wroga klasy robotniczej. Prawa obrony nie były należycie zagwarantowane. Oskarżonym nie wolno było komunikować się ze sobą. Sposób, w jaki oskarżeni licytowali się w swych zeznaniach, uważany jest również za nader dziwny. Jak się zdaje, władze sowieckie czyniły wyteżone starania o zniszczenie wpływów Trockiego wśród członków tak zw. „Czwartej Międzynarodówki“, przedstawiając go jako agenta wrogów Związku Sowieckiego oraz starając się wykorzystać proces dla zlikwidowania resztek opozycji.

Samobójstwo Tomskiego

zamyka jedną kartę historii i rozpoczyna drugą

Dowiedziawszy się o samobójstwie Tomskiego, Trocki oświadczył przedstawicielom prasy: „Samobójstwo to zamyka jedną kartę historii i rozpoczyna drugą. Samobójstwo Tomskiego i proces moskiewski nabierają wyraźnego znaczenia politycznego. Jest to śmierć całej partji bolszewickiej, jej tradycji i jej programu. Tomskij był jedną z najwybitniejszych

postaci, wylonionych przez proletarijat w ciągu ostatnich 30 lat“.

Trocki wystosował do dziennika „Social Demokrat“ list o treści, w którym pisze m. in.: „Mam nadzieję, że wkrótce za pomocą dobrowolnych świadków i dokumentów — całkowicie obalę skandaliczne fantazje G. P. U.“.

Nieprzytomne ataki

prasy sowieckiej na przywódców socjalistycznych

Jak donosi sowiecki „Tass“, prasa sowiecka atakuje tow. tow. de Broucker'a, Adlera, Citrine'a i Schevenelsa za ich depeszę w spra-

wie procesu moskiewskiego. Atak ten jest stekiem ordynarnych wymyślań i potwarzy, których nie będziemy tu powtarzali.

Ataki hitlerowców na Polskę

Jednocześnie z wywiadem prezydenta senatu Greisera w „Gazecie Polskiej“, który w stosunku do żądań i potrzeb Polski na terenie Wolnego miasta zajął jakby po jednajwsze stanowisko, ukazały się w „Danziger Vorposten“ gwałtowne ataki na Polskę.

Urzędowy organ partji narodowo-socjalistycznej w Gdańsku zamieścił artykuł, omawiający roz poczęte niedawno rokowania polsko-gdańskie o wyzyskanie portu gdańskiego przez Polskę. Autor artykułu, publicysta hitlerowski

Zarske, wystąpił z całym szeregiem zarzutów i oskarżeń pod adresem Polski, atakując rzekome faworyzowanie Gdyni i domagając się daleko idących koncesji gospodarczych dla Gdańska.

Wśród postulatów, wysuniętych przez „Danziger Vorposten“, znajduje się m. in. żądanie kierowania zamówień polskich do stoczni gdańskiej, eksportu znacznych ilości węgla polskiego przez port gdański oraz przyznania ułatwień w obrotach handlowych Gdańska z zagranicą. (PRESS.)

KUP ŻELAZKO ELEKTRYCZNE.

będziesz
nim prasował
czysto,
tanio,
prędko
i przyjemnie

Arbitraż Ministerjum Opieki Społecznej w sporze pracowników „Vita i Krakowskie“

W zatargu w Tow. „Vita i Krakowskie“ nastąpił decydujący zwrot. Wobec przeciagania się strajku okupacyjnego Ministerjum Opieki Społecznej zaproponowało obu stronom załatwienie zatargu w drodze arbitrażu.

W rezultacie gorącej dyskusji na zebraniu pracowników postanowiono nieznaną większością głosów wyrazić zgodę na rozstrzygnięcie sporu przez arbitraż. Przedmiotem arbitrażu będzie ustalenie, czy i jakie redukcje będą mogły być przeprowadzone z

tem, że w każdym wypadku zredukowani otrzymają dodatkową odprawę w wysokości jednomiesięcznej pensji za każdy rok przeprowadzony w Towarzystwie. Arbitrem będzie osoba wyznaczona przez Ministra Opieki Społecznej.

Decyzja ta została zakomunikowana Głównemu Inspektorowi Pracy. Do chwili oddawania niniejszej notatki do druku, dyrekcja towarzystwa nie wyraziła jeszcze zgody na propozycję Ministerjum Opieki Społecznej.

Sytuacja w przemyśle

Obliczany przez Instytut Badań Konjunktur Gospodarczych i Cen — wskaźnik produkcji przemysłowej w lipcu r. b. pozostał prawie niezmienny, osiągając poziom 71,8 wobec 71,7 w czerwcu r. b. Wzrost produkcji nastąpił w gałęziach związanych z budownictwem — w przemyśle me-

talowym i mineralnym — a także w przemyśle drzewnym i chemicznym. Jednocześnie jednak miał miejsce spadek produkcji w przemyśle węglowym, w włókiennictwie i, pomimo rosnącego nadal zbytu, — w hutnictwie żelaznym.

Strajk belgijskich górników

środki, celem wprowadzenia w życie ustawy o płatnych urlopach i zastosowaniu jej do wszystkich górników.

Według ostatnich wiadomości, w zagłębiu leodyjskim strajkuje obecnie 25.000 górników. Górnicy zagłębia Borinage uchwalili przedsięwzięć wszystkie możliwe

Kongres hitlerowców w Norymberdze

Niemiecka partja hitlerowska czyni przygotowania do wielkiego kongresu partyjnego, który zwołał został do Norymbergi. Kongres odbędzie się w dniach od 7 do 16 września. Hitlerowcy są zdania, że liczba uczestników tegorocznego kongresu partyjnego oraz dekoracyjna srona zjazdu przekroczy wszystko, co dotychczas na kongresach hitlerowskich widziano.

Władze policyjne wydają już te raz zarządzenia, mające zapewnić bezpieczeństwo osobiste przywódców hitlerizmu i dygnitarzom trzeciej Rzeszy. Wszystkie hotele, pensjonaty, właściciele pokoi u-

meblowanych i mieszkańcy Norymbergi, zgłaszający dobrowolnie kwatery, otrzymali surowe zarządzenie policyjne. Zarządzenie to postanawia, że w okresie od 7 do 16 września zajmować mogą pokoje w Norymberdze tylko i wyłącznie te osoby przyjezdne, które wskazane będą przez władze partji hitlerowskiej.

Nie wolno jest przyjmować i dawać kwatery nawet przyjezdnym krewnym, chociażby ci mieszkali mieli bezpłatnie. Kontrola nad wszystkimi przyjezdnymi i ich kwatarami należy do partji i władz bezpieczeństwa. (PRESS)

Emigracja żydowska do Palestyny

Według ogłoszonej w Berlinie statystyki, opartej na urzędowych danych brytyjskich, z r. 1935, wyemigrowało do Palestyny ze wszystkich krajów 61.854 Żydów. Z liczby tej 27.854 przypada na Polskę. Żydzi niemieccy z liczbą 8.630 stoją na drugim miejscu.

Prasa niemiecka podkreśla, że w stosunku do ogólnej liczby uchodźców żydowskich stanowi to zaledwie 13 procent, co przeczy opinji zagranicy, że uchodźstwo żydowskie z Niemiec przybrało w ostatnich latach szczególnie wielkie rozmiary.

Odyseja 17 turek

Do Stambułu zawinęły trzy łodzie, w których znajdowało się 17 Turków z Bułgarii. Znaleźli się oni w skrajnej nędzy bez środków do życia i postanowili na łodziach

przedostać się do ojczyzny. W czasie podróży zaskoczeni zostali przez silną burzę i blakali się na morzu 21 dni, cierpiąc na głód i pragnienie.

Rekordowy wyczyn... psa

Pewien student amerykański nazwiskiem Russel Darbo, który w 15-tym roku życia stracił wzrok, ukończył obecnie swą wędrowkę po przez kontynent amerykański z zachodu na wschód. Darbo odbył całą drogę pieszo jedynie w towarzystwie swego psa. Niezwykły ten wyczyn jest przedmiotem żywego zainteresowania całej prasy amerykańskiej, która podkreśla przede wszystkim niezwykłą zdolność orientacyjną zwierzęcia. Pies, towarzyszący studentowi w jego wędrowce, nie zbłądził ani razu z kierunku wschodnio-zachodniego i

przeprowadził swego pana nawet przez najbardziej ożywione centra ruchu, jakimi są wielkie miasta w Stanach środkowo-zachodnich. Punktem wyjścia pieszej wędrowki Russela Darbo był Nowy Jork, kresem jej zaś San Francisco. Obecnie Darbo otrzymał engagement o licznych teatrzyków rewjowych, gdzie razem ze swym psem występować będzie na scenie i opowiadać swe przeżycia w czasie tej niezwykłej wędrowki.

Z Banku Polskiego

W ciągu drugiej dekady sierpnia zapas złota w Banku Polskim wzrósł o 0,1 milj. zł. do 366,2 milj. zł., — stan zaś pieniędzy zagranicznych i dewiz zmniejszył się o 1,2 milj. zł. do 9,2 milj. zł. Obieg biletów bankowych zmniejszył się o 22,4 milion. zł. do 976,5 milj. zł. Pokrycie złotem wynosi 33,91 proc

Dziś chmurno i przelotne deszcze

Przewidywany przebieg pogody dn. 25 sierpnia r. b.: pogoda o zachmurzeniu zmieniam, przeważnie dużym z przelotnymi deszczami, głównie w dzielnicach północnych. Temperatura w ciągu dnia około 18 st. Umiarkowane, chwilami porywiste wiatry zachodnie i północno-zachodnie.

Bunt w Albanji przeciwko królowi Ahmedowi Zogu

„Le Matin“ zamieszcza telegram z Aten, w którym donosi, że w Albanji północnej wybuchł bunt przeciwko królowi Zogu. Niezwłocznie po wybuchu buntu ogłoszony został stan wojenny. Aresztowano

kilkunastu oficerów. Dla zapobieżenia wszelkim ewentualnościom zmobilizowano jakoby dwie dywizje. Potwierdzenia tych pogłosków dotychczas brak.

Polowanie Horthy'ego na granicy Austrii i Niemiec

Regent Horthy przybył wczoraj wieczorem do miejscowości Hinterris w Tyrolu, gdzie weźmie udział w polowaniu, urządzanym przez Rząd austriacki. Polowanie

odbywać się będzie na terytorjach Austrii i Niemiec. Regent Węgier zależnie od okoliczności nocować będzie bądź w Hinterris — bądź też w Yerderris w Bawarii.

Czy rekord „Normandie“ został pobity?

Towarzystwo Cunard-White Star Line komunikuje, że parowiec „Queen Mary“ przebył Atlantyk w 4 dni 7 godzin, bijąc rekord „Normandie“ o 4 godz. 30 min.

„Queen Mary“ osiągnął średnią szybkość 30,01 węzłów na godzinę. Maksymalna szybkość wynosiła 36 węzłów.

Nikt nas nie rozumie!...

W świecie przygotowują się wielkie, brzemienne w zdarzenia i następstwa, wypadki. Nikt jeszcze nie może powiedzieć, kiedy no wy pożar wojny zapali starą Europę, ale nawet najinaczej i zarazem najszlachetniejsi pacyfści nie mają już dziś żadnych złudzeń, że nowa wojna wybuchnie.

Cóż z tego, że nie chcą wojny: Francja, Anglia i Rosja, że nie chcą jej Czechosłowacja, Jugosławia i Rumunia i że nie chcą jej kraje skandynawskie. Do wojny przygotowują się Niemcy. Wojnę prowokują Włosi. Wojny chcą Węgrzy. Dziś już nie ulega żadnej wątpliwości, że hiszpańska kontrrewolucja przygotowała, uzbroidła i finansowała Włosi i Niemcy.

W tych warunkach narody, które nie chcą wojny, muszą się zbroić na wypadek narzucenia im wojny. Gorzej! Dziś już przekonano się wszędzie, że Hitler i Mussolini wyzyskują pacyfizm innych narodów do tem skrupulatniejszego przygotowania wojny. Europa upodobniła się dziś do wielkiej kamienicy, w której na parterze mieszka dwóch szaleńców, gromadzących materiały wybuchowe w celu wyśadenia kamienicy w powietrze. Mieszkańcy górnych pięter żyją w ciągłym strachu, bo się przekonali, że perswazjami nie odwołają szaleńców od szaleńczego kroku. Pozostaje im, jeżeli nie nieszkodliwienie szaleńców, to w każdym razie jakieś zabezpieczenie się przed fatalnymi dla siebie następstwami ich zbrodniczego postanowienia.

W tym celu, jedynie w tym celu, narody, pragnące pokoju, zbrójają się gorączkowo i gorączkowo próbują stworzyć wspólną koalicję przeciw tym, co dążą do wojny. Świat podzielił się, jeżeli nie w formalnych traktatach, to jednak z całą pewnością i wyrazistością w uczuciach i przekonaniach, na dwa obozy: faszizm — obóz wojny, Anglia, Francja, Rosja, Mała Ententa, kraje skandynawskie, Belgia, Holandia, Szwajcaria — obóz pokoju.

A Polska? Z którym obozem zamierza związać swoje losy?..

Na pytanie to musi odpowiedzieć każdy Polak politykom, uczonym i przeciętnym obywatelom z chwilą, gdy przekroczy granice swojej Ojczyzny. Niedawno odbył się w Londynie Międzynarodowy Kongres Związków Zawodowych. Właśnie w czasie trwania Kongresu wygłosił p. Greiser swoje zadziwne przemówienie, odrzucające w sposób właściwy tylko pruskiej bucie, traktatowe uprawnienia Ligi Narodów w wolnym mieście Gdańsku. Jednym z przyczynami jest to, że na wygłoszenie tej mowy miał Greiser nie tylko polecenie z Berlina, ale i... cichą zgodę z Warszawy. Delegacja polska była zaskoczona przez delegatów, zwłaszcza Anglii i Francji, pytaniami, co znaczy tego rodzaju stosunek Polski do uroszczeń Rzeszy w Gdańsku?.. Czy Polska nie zdaje formułowania t. zw. drażliwych dla Niemiec problemów. Z tego

sobie z tak prostego faktu sprawy, że z chwilą przyłączenia Gdańska do Rzeszy, kończy się wolny dostęp Polski do morza?..

Jeden z wybitnych przywódców angielskiej Labour Party, który może będzie po następnych, a niedalekich już wyborach, kierował polityką zagraniczną Wielkiej Brytanji, zakończył ze mną rozmowę na temat polskiej zagranicznej polityki w ten sposób: „Nikt z nas zagranicznej polityki Polski nie rozumie. Ale, że jest ona najniebezpieczniejszą polityką dla samej Polski i pokoju w Europie, to wszyscy rozumiemy”. A kiedy — co prawda bez głębokiego przekonania — próbowałem mojemu rozmówcy wytłumaczyć, a przynajmniej złagodzić jego surowy sąd o zagranicznej polityce Warszawy, że to właściwie Francja, takimi posunięciami jak pakt Locarneński, nie zawierający gwarancji naszych granic zachodnich, — zmusiła Polskę do bezpośredniego porozumienia z Niemcami — oświadczył mi rozmówca: „Wiem. Nietylko Francja, ale i rządy Anglii zawiniły wiele nietylko wobec waszego kraju, ale i wobec bezpieczeństwa pokoju w Europie. W obawie przed agresją niemiecką i w nadziei ugłaskania Niemiec unikano wyraźnego i zdecydowanego nie może jednak wynikać dla polskiej polityki zagranicznej tak daleko idący wniosek, że zawierając z Niemcami pod każdym względem pożądaną pakt o nieagresji, musi prowadzić politykę osłabienia sojuszu z Francją i pakt tu nieagresji z Rosją. Zdaje mi się — kończył mój rozmówca — „że dla Polski najniebezpieczniejszą sytuacją, to taka, która pozostawia Polskę sam na sam nawet z zaprzężonymi formalnie Niemcami”.

Na drugim kongresie Międzynarodówki Górniczej w Pradze czeskiej znowu pytania i dociekania: Dlaczego Polska prowadzi antyczeską i antyrosyjską politykę? Przeciwnie imperjalizm uzbrojonych i oszalałych zbiorową psychozą wojny Niemiec jest równie niebezpieczny dla niepodległości Czechosłowacji jak i Polski, a droga krucjaty niemieckiej przeciw Rosji wiedzie przez Polskę. A wiadomo, że na tej drodze Polska leży tuż, a Rosja jest daleko. Niemcy mogą się łatwo w swojej wędrówce do Rosji „rozmyślić” i pozostać w Polsce. Takie oto myśli i sądy panują powszechnie wśród przedstawicieli obozu pokoju, a — jak stwierdziłem — i szczyrych przyjaźni naszego kraju.

Nie rozumiejąc celów naszej polityki zagranicznej, lecz widząc tak samo dobrze, jak prawie całe społeczeństwo polskie niebezpieczeństwo dla Polski i pokoju, jakie z tej polityki może wyniknąć. Bo istotnie, świat dziś jak nigdy, widzi wyraźnie, że pozostał jedynie jeszcze sposób uchronienia ludzkości od nowego pożaru wojny — mianowicie: zdecydowana mobilizacja narodów przeciw tym, którzy wojnę przygotowują. Hitlerizm i mussolinizm tylko wów

czas może się cofnąć przed wywołaniem zawieruchy wojennej, gdy będą wiedzieli, że ludy, pragnące pokoju, są gotowe solidarnie i zbrojnie przeciwstawić się burzycielom pokoju. Polityka flirtu z faszyzmem, polityka gry na dwie ręce, to dzisiaj polityka najgorsza i najniebezpieczniejsza dla pokoju. A wojna to największe niebezpieczeństwo dla niepodległości kraju. Zwłaszcza wojna bez przyjaźni i przy boku takich „przyjaźni”, jak Niemcy.

JAN STANCIK.

TANIA SPRZEDAŻ POSEZONOWA SUKIEN

Mirande

CENTRALA, MARSZAŁKOWSKA 152, telef. 619-91
FILJA LSZA: Chmielna 14, telefon 656-93.
FILJA II: Wierzbowa 6, tel. 544-07, w gmachu Hotelu Angielskiego

Uczcijmy trzydziątą rocznicę „Krwawej Srody”

W związku z zbliżającą się 30-ą rocznicą wiekopomnego czynu orężnego Organizacji Bojowej PPS., dokonanego w dn. 15-ym sierpnia 1906 r. pod mianem „Krwawej Srody” — wzywaliśmy drogą wewnętrzną całą organizację partyjną do urzędzenia Uroczystości obchodów w całym kraju wspólnie z bratnimi organizacjami ruchu klasowego.

Niezależnie od tych obchodów, które będą, zgodnie z naszymi instrukcjami, zorganizowane siłami miejscowymi, postanowiliśmy urządzić w porozumieniu z Komisją Centralną Związków Zawodowych i ze Stowarzyszeniem byłych więźniów politycznych W DNIU 6-YM WRZEŚNIA B. R. Wielkie Obchody regionalne w następujących miejscowościach: W WARSZAWIE — dla całego woj. Warszawskiego i Warszawy. W ŁODZI dla całego woj. Łódzkiego i Łodzi, W CZĘSTOCHOWIE — dla Częstochowy, pow. Częstochowskiego, Radomszczańskiego, Wieluńskiego i Włoszczowskiego. W ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIM — dla całego Zagłębia łącznie z zachodnią częścią woj. Krakowskiego i całego woj. Śląskiego. W RADOMIU — dla całego woj. Kieleckiego, oraz W LUBLINIE — dla całego woj. Lubelskiego.

Na program uroczystości „Krwawej Srody” w dniu 6-ym września b. r. złożą się: uroczyste zgromadzenia, akademje, pochody oraz zjazdy dawnych działaczy nielegalnych, bojowców i skazańców, zwolane przez Stowarzyszenie b. więźniów politycznych.

Wzywamy tedy wszystkich zwolenników PPS., wszystkich robotników i chłopów, dla których drogą jest pamięć rewolucyjnej walki z caratem w latach 1905 i 1906 do masowego udziału w naszych manifestacjach w dniu 6-ym września b. r.

CENTRALNY KOMITET WYKONAWCZY PPS.

Zmiany w policji w Małopolsce Wschodniej

W służbie policyjnej w Małopolsce Wschodniej przeprowadzone zostały liczne zmiany personalne. W niektórych okolicach dokonano także zmiany rejonów terytorjalnych, przydzielonych do poszczególnych posterunków.

Ostatnio nadkomisarz Hanus przeniesiony został ze Stanisławowa do Łucka. Do komendy wojewódzkiej w Stanisławowie przydzielony został nadkomisarz Szporrek z Lublina. (PRESS).

„Ulepszony” podręcznik dla chłopskich dzieci

Za kilka dni rozpocznie się nowy rok szkolny. Dalszy ciąg „reform” w szkolnictwie różnych typów. Zapowiedź całej plejady nowych „ulepszonych” podręczników. Oto mam przed sobą jedno z pierwszych wydawnictw: „Czytanka i ćwiczenia do nauki języka polskiego”. Autor przetrząsnął je dla klasy III szkół powsz. I stopnia. Inaczej mówiąc, jest to podręcznik, opracowany specjalnie dla chłopskich dzieci, gdyż szkoły I stopnia (I — IV oddz.) znajdują się tylko po wsiach.

Wracając więc dawne przedwojenne czasy galicjskie dwuprogramowości, gdy inne recepty przepisywano dla chłopskich, a inne dla miejskich dzieci. Układ wspomnianego podręcznika i ten-

dencje wychowawcze oczywiście są uzgodnione z programem i wskazówkami ministerjalnymi.

Jednak zajmijmy się treścią „Czytanki”. Przedewszystkiem rzuca się w oczy, że prawie połowa powiastek (przeszło 40 proc.) jest opracowana przez bardzo widać talentowaną rodziną pp. Wiącków. Poza tem jest po kilka artykułków Zaremby, Konarskiego, Saloniego, Ładosza, nie licząc kilku dawnych wierszyków Konopnickiej. Pisownia najnowsza (Maria, kawaleria). A styl? Oczywiście „ludowy”, bo to książka dla chłopskich dzieci, ale ludowy w gorszym tego słowa znaczeniu, a przedewszystkiem w wielu powiastkach styl niechlujny. Kilka niżej przytoczonych przykładów niechaj mówi same za siebie.

Str. 8 (Opowiadanie Tadka): — „A zając ci tylko ogonem kinwie spod lasu. Mojemu bratu nieraz się to zdarzyło, sam widziałem” (sic!); str. 31: „mrocze już (co za poprawność języka?!); str. 33

„Jakoż (Tomaszowa) przestała wyrzekać, ale tzy ciekły same po zniszczonej twarzy. Bo jakże to będzie teraz. Dojna była”. (Kto? Tomaszowa?) albo: „Na podwórzu wstrzymał ją przez chwilę zasłony ryk krowy w obórze. Coś ją zakłuło pod sercem...” (Kogo? Krowę?); str. 73 objaśnienie wyrazu polana: „pusty plac w lesie, otoczony naokoło lasami”; str. 104: „Puszczają się ostro!”, „szorują dalej ostro!”, „kot zarył się pazurami”; „Babula rzuciła się naprzód, Szymek w tył. Babulka w tył, Szymek naprzód. W tył! Naprzód! W tył! Naprzód! W tył! Naprzód! Znow wyjątek. — „To po co ty naprzód? — A po co pani najpierw naprzód? — A po co ty najpierw w tył? — A po co pani potem w tył?”; Str. 133 w zdaniu „Wójkikowa piecze ciasto” zabawny dla dorosłych błąd zerski, który jednak niedopuszczalny w podręczniku dla młodzieży, tak samo jak zakończenie wierszyka na str. 29; Str. 156 (pow. Radują się kamienie!): „Weżno go — Wicek, do ojca konia przy orce prowadzić” (do ojca konia?!), „Z kupy na kupę, byle dalej”, „Podjeżdża pod tę ich kupę wóz”, —

„rozpytuja się kamienie dokąd ich (chyba je?) wiozą” i t. d. i t. d.

Co strona, prawie, to nowe „ulepszenie”. Język polski, jak widać, zyskuje niebylejaką podwyżkę. Jeżeli p. Wiącek sądził, że jeżoski książka będzie rewelacją w świecie pedagogicznym, to istotnie dopiął swego. Należy mu się złoty medal „olimpijski”. Takimi bredniami, jak w „Czytankach”, karmić duszę chłopskiego dziecka, w taki sposób podnosić poziom i utrzymywać czystość języka polskiego, tak rozwijać umyśle przyszłych obywateli może chyba tylko ten, komu zależy przedewszystkiem na stronie materialnej wydawnictwa.

Tyle o p. Wiącku i jego podręczniku. Ale gdzie byli pp. redaktorzy ze Zw. N. Pol., obowiązani czuwać nad poziomem wydawnictwa związkowych? Gdzie była dyrekcja „Naszej księgarni”, wydając kilkadziesiąt tysięcy marnoty; gdzie wreszcie była Ministerjalna Komisja oceny podręczników?

A teraz czekamy na nowe „objawienia” tym razem dla dzieci robotniczych.

A. Z.

Przegląd prasy

Wszystko po staremu. — Skutki reformy szkolnej. — „Czas” o wpływie księży. — Żydzi a komunizm. — Proces moskiewski. — Blokada Hiszpanji.

W „Naszym Przeglądzie” p. Reznis w dość dowcipnym artykule „Złota Jesień” przedstawia naszą smutną polską rzeczywistość i przeróżne polityczne letnie ploteczki. No ale zbliża się jesień, ploteczki opadają jak te liście z drzewa —

i wszystko zostaje po dawnemu:

Teraz nadchodzi wrzesień. Już opowiada się, że nie będzie ministerstwa propagandy, że kończą się rozmowy z Czepeem w chacie rozspiewanej, że niema mowy o żadnych zmianach, że będzie jak po dawnemu. „Koloryzowana” na czerwono w gorące dni letnie wolność prasowa nabiera właściwej barwy. Fantastyczny świat „Snu Nocny Letniej” znika, przychodzi dla prasy dni „jesienną deszczem zawierucha” z najpiękniejszym drzewem w owe dni eligijne, berezę płaczącą.

A „Czas” niedzielny z tej smutnej rzeczywistości wybrał sobie celem omówienia najsmutniejszą może kartę — oświatę. Sanacyjny dziennik różnie reformę szkolną min. Jędrzejewicza tak — aż wióry leją... Rzecz prosto zdumiewająca: gdy w Sejmie krytykował ją postawie socjalistycznej, sanacyjna prasa jej namiętnie broniła. A teraz? wyciąga poprostu socjalistyczne argumenta. „Kurjerek” krakowski nazwał niedawno „reformę” — „tajfunem”, który przejechał się po polskim szkolnictwie, a teraz „Czas” wzywa, aby — póki czas — skończyć z projektowanymi „liceami”, bo 1, obniżają poziom średniego wykształcenia; 2, czynią średnią szkołę niedostępną dla uboższych. Wszak to nasze argumenty!

Wreszcie licea niezmiernie komplikują administrację szkolnictwa, utrudniają studia niezamożnym młodzieży, szczególnie wiejskiej, która nie posiada na miejscu odpowiedniego wyboru przeróżnych liceów i musi kazać się, w większych nieraz odległych miastach.

Jeszcze jest czas zwrócić z drogi niepotrzebnej specjalizacji szkoły średniej. Jeszcze licea nie działają, reformy min. Jędrzejewicza dopiero przeprowadzane są w gimnazjach.

To posilkowanie się naszą argumentacją teraz, gdy we właściwym czasie ją zwalczano, ma w sobie coś głęboko niemoralnego. Gdzie jest szczerota? gdzie dobro społeczne? Takie są rezultaty autorytatywnego systemu.

Tenże „Czas”, trochę dziś frondujący, wypowiada inną ciekawą prawdę — wpływ księży po wsiach kurczy się (patrz art. „Co myśli wieś?”). I „Czas” szczerze nie wierzy, by dawny wpływ księży udało się odbudować:

„Mogą oni odzyskać swe dawne zaufanie, choć już nie jako bezwzględni kierownicy. Poza dziedziną ściśle kościelną czy fachową, mogą dalej służyć informacją, radą, pomocą, wiadomościami, mogą w ten sposób, pomóc wsi, by decyzja, jaką powzię, była jak najlepsza. Ale decyzji tej nie powezną już nigdy oni sami za nią. Odtąd to rzecz pewna, decydować będzie sama wieś”.

Uwaga trafna. Feudalne stosunki na wsi muszą zanikać, wieś się usamodzielnia. Przechodzimy do sprawy innej — do sławnej walki z „komuną” („żydo-komuną”). Endecka prasa zrobiła z tej walki ośwej agitacji. Walka w Hiszpanji dostarczyła nowego „materiału”, odpowiednio codziennie preparowanego. Żydowska burżuazja przestraszyła się tego endeckiego utożsamiania komunizmu z żydem i zapewnia, że — pod chajnem — burżuazyjny sjonizm (czyli żydowski nacjonalizm) niemniej zwalcza „komunę”, niż polski nacjonalizm.

„Wszyscy, przypisujący nam — żydom narodowym, sprzyjanie komunizmowi, niech wiedzą raz na zawsze, że walczymy z równie bezwzględnie zaciekłością przeciw komunizmowi co wszyscy ci, którzy komunizmem czują się zagrożeni.

Nasza walka z komunizmem sięga głębiej. Staramy się zniszczyć korzenie komunizmu w Polsce”.

Wierzmy, bezwarunkowo szczerze wierzymy organowi rabina Thona. Czy jednak nie rozumie tego, że żadna „komuna” naprawdę Polsce nie grozi; że to jest sztucznie skonstruowany straszak dla wiadomych celów agitacyjnych? A teraz — sprawa moralności

publicznej, o której obszernie i trafnie pisze katolicka „Polonia”. Otwarcie, publicznie trzeba — mówić o nadużyciach. Załatwienie się z niemi pocichu, pociemku, do niczego nie prowadzi:

„Ukrywanie przed opinią pewnych afer czy fragmentów walki z nadużyciami może czasem wyjść na szkodę ludzkiej niewinności. — Weźmy np. sprawę p. Karola Polakiewicza. W zeszłym roku p. Sławek wykluczył go z BB., w tym roku wszedł triumfalnie do naczelnych władz Związku Legionistów”.

Jest rzeczą zrozumiałą, pisze „Polonia”, że opinja szuka zawsze protektorów łapowników i t. p. w sferach wyższych:

„Ale w takim razie czyż nie jest rzeczą zrozumiałą, że po wykryciu afery Parylewiczowej, kraj zwrócił oczy na p. Michałowskiego który Parylewicza ze zwykłego sędziego, zrobił prezesem Sądu Apelacyjnego i który rządził w centrali, gdzie Parylewiczowa uzyskała awanse i koncesje?”

Walka z nadużyciami wtedy tylko może być naprawdę skuteczną, jeśli uczestniczy w niej cały naród”.

Zwróćmy się jeszcze ku sprawom zagranicznym. Proces trockowski w Moskwie wywarł olbrzymie wrażenie. Rzecz naturalna, że „kadecki” (liberalny) dziennik Milukowa „Posledniaj Nowosti”, wychodzący w Paryżu, poświęca procesowi wiele uwagi. —

We wstępnym artykule zwraca uwagę na niezwykley przebieg tego procesu, w którym podsądni zdają się na wysiłki oskarżać samych siebie, chociaż w perspektywie kara śmierci. Rosyjski dziennik podkreśla dwie okoliczności I, zwraca uwagę za „Timesem” na niezwykle wymierzony, błędny, wyniszczony wygląd podsądnych i zapytuje — jakie to są sposoby „śledcze”, które były zastosowane wobec nich? II, stwierdza, iż proces się odbywa w obecności niezmiernie ściśle dobranego audytorjum, złożonego niemal z samych pewnych urzędników sowieckich, i to przeważnie z „narkomundueta” (policji). W tych warunkach z przebiegu sądu przedostają się wiadomości przeważnie odpowiednio spreparowane.

W dobie walki o nieinterwencjonowanie w Hiszpanji, z przawidłem zainteresowaniem czytamy doniesienia ostatniego „Vorwärtsu” o tem, jak zostały odwołane podróże turystyczne niemieckich statków rozrywkowych stowarzyszenia „Kraft durch Freude”. Na jednym z tych statków „Monte Sarmiento” wystano do Hiszpanji dla powstańców 14 aeroplanów, wielką liczbę dział przeciwlotniczych, amunicji, 250 instruktorów, oficerów. Na statku „Usaramo” posiano 28 aeroplanów bombardujących i t. d.

Tak wygląda ta „nieinterwencja”. W rzeczywistości jest to blokada legalnego rządu hiszpańskiego, bo Francja ze swej strony, nie wypuszcza z kraju broni, zamówionej już dawno przez hiszpański rząd. Niedarmo tow. Jouhaux w „Peuple” (organ CGT) występuje przeciw temu oryginalnemu stanowi rzeczy!

K. CZ.

Zawieszenie oddziału „Strzelca”

Oddział związku strzeleckiego w Katowicach został zawieszony przez władze tej organizacji. Przyczyną zawieszenia było niewłaściwe i nieodpowiednie zachowywanie się strzelców w lokalu związku. (PRESS).

Pokwitowania

ADMINISTRACJA „ROBOTNIKA” KWITUJE:

Do dyspozycji Centralnej Komisji Związków Zawodowych w myśl wezwania z dnia 14. b. m. A Cz. P. w Warszawie zł. 20.

SPROSTOWANIE.

Mylnie wydrukowano dnia 23.8 Cz. P. 50 winno być zł. 50.

Dla robotników Hiszpanji

Sekretarz Generalny Międzynarodówki Zawodowej Walter Citrine przesłał do sekretarza komitetu pomocy lekarskiej dla Hiszpanji dr. Charles Brook'a depeszę, w której zawiadamia, że nie będzie mógł być 22-go sierpnia przy odjeździe ochotniczego ambulan-

su brytyjskiego do Hiszpanji i donosi, że Międzynarodówka Związków Zawodowych i Komitet solidarności międzynarodowej socjalistów i robotników wyasygnowały 1000 f. st. na utrzymanie tego ambulansu.

Flota niemiecka nad brzegami Hiszpanji

Pancernik „Deutschland” znajduje się obecnie w pobliżu wyspy Majorka. „Admirał Scheer” oraz torpedowce „Luchs” i „Leopard” znajdują się pomiędzy Gibraltarem i Przylądkiem Sw. Wincentego. Krążownik „Köeln” oraz torpedowce „Albatros” i „Seadler” znajdują się na wysokości Saint

Jean de Luz. Parowiec „Tarragona” opuści Alicante mając na pokładzie licznych uchodźców i płynie do Lizbony, gdzie parowiec „Arion” zabiera obecnie dalszych uchodźców. Niemieckie jednostki, idące na zmianę, znajdują się obecnie w Zatoce Gaskońskiej.

Oświadczenie Trockiego

o świadkach w procesie moskiewskim

Trockij oświadczył przedstawicielom prasy w sobotę, że oskarżony w Moskwie Olberg jest mu znany pośrednio przez jednego z przyjaciół, który mu o nim pisał. Na początku 1930 r. Trocki poszukiwał sekretarza, na to stanowisko zgłosił się do jednego z przyjaciół Trockiego Olberg z ofertą. Przyjaciel Trockiego zawi-

domił go, że Olberg sprawnie zwraca i że, jak sądzi, Olberg będzie składał raporty o Trockim do GPU. Fakt, iż nie znaleziono lepszego świadka przeciw mnie, niż Olberg — pisze Trocki — rzuca światło na cały proces. Sądzę, że inni świadkowie w tym procesie należą do tego samego gatunku.

Horthy-Hitler

„Neue Freie Presse” donosi z Berlina, że regent Węgier admirał Horthy spotkał się w sobotę w

godzinach południowych z kanclerzem Hitlerem.

Afera szpiegowska we Francji

W miejscowości La Calamine aresztowano kilka osób pod zarzutem szpiegostwa. Mieli oni ukraść karabin maszynowy z obrotu Baverloo. Karabin został rozmontowany na części, poczem jedna

kobieta, członkini bandy, udała się do pogranicznej miejscowości niemieckiej i stamtąd przez agentów niemieckich została odwieziona do Kolonii. Za dostarczenie karabinu maszynowego szpiegowie mieli otrzymać 30 tys. franków. Dochodzenie trwa. Możliwe są dalsze aresztowania.

Miljon rekrutów w Rosji

W związku z dekretem Rządu Sowieckiego z 10 sierpnia b. r. w sprawie obniżenia wieku poborowego do lat 19, na skutek czego liczebność armii czerwonej ulega zwiększeniu do 2 milionów ludzi, w całej Rosji Zachodniej odbywają się gorączkowe przygotowania, aby zakwaterować milion rekrutów, którzy zostaną wcieleni do szeregów jesienią. W licznych miejscowościach budowane są pośpiesznie wielkie obozy, złożone z baraków, celem zakwaterowania nowopowstałych jednostek wojskowych, na których zakwaterowanie nie wystarczają koszary. W samym Leningradzie garnizon ma być od jesieni zwiększony o 4 no we pułki. Produkcja samolotów w ciągu półrocza 1936 jest już o 72 proc. większa, niż całoroczna produkcja 1935. Budżet wojskowy w 1937 r. ma wynieść 30 proc. ogólnego budżetu. (PAT.).

Procesy przeciw zakonnikom

Sąd Karny w Koblencji skazał na rok i 9 miesięcy więzienia oraz dwa lata utraty czci Franciszkanina brata Józefa Wernera za przestępstwa przeciw obyczajności.

Skazany należy do grupy kilkudziesięciu Franciszkanów pociąganych w swoim czasie do odpowiedzialności za czyny niemoralne wobec nieletnich.

Przyjaciel Stawiskiego aresztowany w Belgii

W Belgii aresztowano przyjaciela Stawiskiego, finansistę Charles Pelissier, który był aresztowany w 1935 r. pod zarzutem podstępnej bankructwa, lecz zdołał umknąć z Pałacu Sprawiedliwości w Paryżu. Przy zatrzymanym znaleziono dwa fałszywe paszporty. Prasa donosi, że Pelissier będzie wydany władzom francuskim.

30-lecie „Krwawej Srody”

na kolonji Rob. Tow. Przyj. Dzieci w Nieborowie

(Kor. wł.).

W sobotę, dnia 15 b. m., na kolonji letniej Młodzieży w Nieborowie, prowadzonej przez Rob. Tow. Przyj. Dzieci Oddział w Łodzi odbył się uroczysty obchód 30-lecia Krwawej Srody.

O godzinie 4 popoł. dzieci, w liczbie 280, pochodem udały się na polanę w lesie i, po ustawieniu się w czworobok, odśpiewały „Hymn Młodzieży”; następnie przewodniczący łódzkiego Oddziału R. T. P. D., tow. A. Walczak, wygłosił przemówienie o dziejach ruchu rewolucyjnego w Polsce w latach 1905—1908, w którym to ruchu dzień 15 sierpnia 1906 r. t. zw. „Krwawa Środa” miał duże znaczenie; podkreślił wielką rolę w tym ruchu P. P. S.

i Jej Wydziału Bojowego oraz ofiarność i bohaterstwo bojowców, idących na śmierć na szubienicę z okrzykiem „Niech żyje Socjalizm”, „Niech żyje Wolna i Niepodległa Polska Ludowa”.

Po przemówieniu dzieci, jak i obecni dorośli uczestnicy uroczystości, jednogłośnie milczeniem uczcili pamięć bohaterów, poległych w walce z caratem. Następnie odbył się popis artystyczny dzieci, na który złożyły się deklamacje wierszy robotniczych, śpiew i komedijka.

Uroczystość zakończona została odśpiewaniem „Hymnu dzieci robotniczych”, oraz rozdaniem dzieciom cukierków.

W Jeziorach robotnikom nie wolno się zorganizować

Dlaczego?

(Kor. wł.).

W początkach lipca r. b. zgłosiła się do Rady Kl. Zw. Zaw. w Grodnie delegacja robotników, zatrudnionych w państwowym tartaku w Jeziorach, celem zorganizowania ich. Po podpisaniu deklaracji przez 150 robotników, postanowiliśmy zwołać zgromadzenie organizacyjne, powiadamiając Starostwo z podaniem porządku dziennego i nazwiska referenta. Od samego początku natrafialiśmy na trudności, przedewszystkiem ze strony kierownika tartaku Barbasiewicza, znanego z samowładztwa, brutalności i wyzysku robotników.

Gdy tylko Barbasiewicz zorientował się, że robotnicy pragną wstąpić do klasowego związku, stał się dość częstym gościem decydujących urzędów w Grodnie. Dwu robotnikom, którzy pierwsi zgłosili się do Rady, jako delegacji, natychmiast wymówił pracę, a na zwołanym zgromadzeniu powiadził robotnikom, że nie pozwoli, żeby jakaś „komuna” (?) mogła istnieć w zakładzie, którego on (Barbasiewicz) jest kierownikiem.

Dotychczas już trzy razy starostwo powiatowe w Grodnie zabroniło nam na odbycie zgromadzenia organizacyjnego, nawet w lokalu własnym. Natomiast Barba-

siewiczowi i zbliżonym do niego ideologią wolno urządzić zgromadzenia nawet pod gołym niebem?!!

Jakaś „wpływowo decydująca osoba”, do spółki z p. Barbasiewiczem, pragnie wprowadzić wśród robotników tartacznych w Jeziorach Z. Z. Z., ale robotnicy chcą należeć wyłącznie do organizacji klasowej; przesyłają nawet w tej sprawie za pośrednictwem delegata zbiorową petycję z podpisami 156-ciu robotników do wojewody w Białymstoku.

P. Barbasiewicz słynie z gościnności i ma duże wpływy, ale nie chcemy przypuszczać, by to miało być powodem, że robotnikom w Jeziorach nie wolno zorganizować się, by zbiorowym wysiłkiem nie mogli wywalczyć sobie ludzkiego prawa i lepszych warunków pracy i płacy.

Komendant posterunku w Jeziorach zaleca wyjazd robotnikom, zwolnionym z tartaku, członkom komisji organizacyjnej. Mówi: „Jeżeli nie wykonacie mego polecenia, to każę was wywieźć do Berezki Kartuskiej” (!!!!).

W dniu 16 sierpnia r. b. tow. Roszkowski, będąc w Jeziorach, zaszedł do prywatnego mieszkania tow. Karczewskiego, u którego było pięciu jego kolegów. Po upływie kilku minut zjawił się posterunkowy Nr. 1126, spisał nazwiska obecnych bez legitymowania, a tow. Roszkowski i jeszcze dwóch obecnych zabrał na posterunek.

Po spisaniu personalij tow. Roszkowskiemu zwolniono. Nadmieniamy, że aresztowanie tow. Roszkowskiego w Jeziorach odbyło się już po raz drugi.

Tow. T. Kapitułka

skazany na rok więzienia

W związku ze strajkiem w Ardału w Lidzie w styczniu b. r. została wytoczona sprawa przeciwko tow. T. Kapitułce, białostockiemu sekretarzowi okręgowemu Komisji Centralnej Związków Zaw. Rozprawa odbyła się w sobotę w Lidzie. Tow. Kapitułka został skazany na rok więzienia i natychmiast po wyroku aresztowany.

W więzieniu w Przemyślu

W Przemyślu strażnik więzienny Józef Wójcik zastrzelił wczoraj z bliżej nieznanych przyczyn Kazimierza Henrysiaka, poczem pozabawił się życia wystrzałem w usta. Zwłoki tragicznie zmarłego odstawiono do zakładu medycyny sądowej.

Robotnicy popierają swoje pismo

Na kopalni „Renard”

Na kopalni „Renard” w Sosnowcu wydarzył się w nocy z soboty na niedzielę tragiczny wypadek. Górniczy zajęci byli zakładaniem ładunku wybuchowego w otwór ścian kamiennej. W pewnej chwili z nieustalonych dotąd przyczyn nastąpił wybuch, przyczem dwaj robotnicy ponieśli śmierć na miejscu.

Strajk w Tow. „Vita i Krakowskie”

W ciągu soboty i poniedziałku odbywały się nadal w Ministerstwie Opieki Społecznej kolejne konferencje ze Związkiem Pracowników Ubezpieczeniowych i dyrekcją „Vita i Krakowskie”.

Wobec tego, że dyrekcja uchyla się nadal od bezpośrednich rozmów z pracownikami, rokowania są niezmiernie utrudnione i bardzo powoli posuwają się naprzód. W tej drodze zdołano uzgodnić kilka spraw, jednak w innych wyłoniły się prawie nieprzezwyciężone trudności.

Do zespołu pracowników zajmującego biura Tow. „Vita i Krakowskie” napływają w dalszym ciągu wyrazy solidarności z całego kraju. W ciągu soboty złożyli im wizytę Zarząd Główny Stowarzyszenia Urzędników Państw. i Związku Nauczycielstwa Polskiego, podkreślając swoją łączność ze stanowiskiem zajętem przez strajkujących wobec kapitału zagranicznego. Na fundusz zapomogowy wpłaciły obie te organizacje zł. 1.500. Dalsza zbiórka w toku.

Opowieść cyfr

43 amerykańskie towarzystwa ubezpieczeń na życie zajęły się statystyką śmiertelności osób chudych i otyłych zmarłych na rozmaite choroby. Na podstawie materiału, obejmującego 185.579 osób otyłych i 530.108 osób chudych w ciągu lat 24 ułożono następującą tabelicę:

Na 100.000 żyjących wypadła przypadków śmierci: z apopleksji, chorób serca, chorób wątroby, chorób nerek, cukrzycy — chudych 355, normalnych 651, otyłych 1.3558. Stosunek: chudych 100, normalnych 183, otyłych 383.

Z duru, zaaplenia płuc i raka — chudych 361, normalnych 339, otyłych 352. Stosunek: chudych 100, normalnych 94, otyłych 98.

Z gruźlicy — chudych 195, normalnych 84, otyłych 23. Stosunek — chudych 100, normalnych 43, otyłych 12.

Ze wszystkich chorób — chudych 1.644, normalnych 1.870, otyłych 2.500. Stosunek: chudych 100, normalnych 114, otyłych 158.

Wszystkie choroby prócz gruźlicy — chudych 1.449, normalnych

1.786, otyłych 2.567. Stosunek: chudych 100, normalnych 123, otyłych 177.

Za chudych uznano takie osoby, które ważyły mniej niż normalnie o 25 funtów, za otyłych — takie, które ważyły przynajmniej o 50 funtów więcej.

Z tablicy powyższej widać, że wśród chudych cukrzyca prawie nie występuje, natomiast gruźlica 8 razy częściej, co jednak należy tłumaczyć nie tem, żeby chudzi byli skłonniejsi do gruźlicy, lecz tem, że zakażeni gruźlicą są chudzi. Natomiast na wszystkie inne choroby otyli umierają znacznie liczniej niż chudzi (2.567 — 1.449). Z tego zestawienia nie należy wyciągać wniosku, że obfite odżywianie chroni od gruźlicy, a usposabia do innych chorób, tylko że otyłość jest jedną z cech wielu chorób ustrojowych, a nie jest cechą gruźlicy. Po wyższa tablica dowodzi nadto, że, z wyjątkiem gruźlicy, nawet normalnie odżywieni mają więcej szans do chorób śmiertelnych od chudych.

Wiadomości Sportowe

Sensacje dnia

GRANDA OLIMPIJSKA. ODEBRANO POLSCIE SREBRNY MEDAL W KONKURSIE MILITARY

Niemieckie urzędowe biuro informacyjne donosi, że najwyższy sąd rozejmowy Federacji Jeździeckiej na Olimpijdzie po rozpatrzeniu protestu zgłoszonego po olimpijskim konkursie „Military”, postanowił odebrać Polsce drugie miejsce i srebrny medal na tej postawie, że kpt. Kaweckii na „Bambino” jechał rzekomo nieprawidłowo. Polska drużyna została wobec tego zdyskwalifikowana, a drugie miejsce i srebrny medal przyznano Wielkiej Brytanii. Czechosłowacja, która dotychczas nie była wogóle sklasyfikowana, otrzymała trzecie miejsce i brązowy medal olimpijski.

Jak się okazuje, decyzja najwyższego sądu rozejmowego zapadła po uwzględnieniu protestu założonego przez kierownictwo czechosłowackiej ekipy konnej na Olimpijdzie.

Jak się informujemy, Polski Komitet Olimpijski zamierza bardzo ostro w tej sprawie interwenjować. Narazie jednak nie otrzymał jeszcze oficjalnej wiadomości od komitetu organizacyjnego Igrzysk. Również departament kawalerji MSWojsk. zamierza poczynić odpowiednie kroki. Dowiadujemy się, że pierwszy wiceminister spr. woj. skłamał gen. Głuchowski wezwał szefa polskiej ekipy konnej pułk. Komorowskiego na konferencję.

ZATARG OLIMPIJSKI Z PERU NIE ZOSTAŁ ZLIKwidowany

Niemiecki tygodnik piłkarski „Fussball Woche” donosi, że projektowane mecze piłkarskie Peru — Niemcy i Peru — Austria, zaproponowane olimpijskiej drużynie Peru jako zadanie uczynienie za odebranie tej drużynie zwycięstwa nad Austrią w turnieju olimpijskim nie dojdą do skutku. Peruwianczycy opuścili już Niemcy, udając się w drogę powrotną do kraju.

Zatarg olimpijski z Peru nie został przeto załatwiony.

NIEPRAWDZIWE PLOTKI O KONFERENCJI GEN. SMIGŁEGO-RYDZA Z PŁK. GLABISZEM

Dziennik „ABC” podał w nr. sobotnim, że we czwartek odbyła się rzekomo konferencja między gen. Rydzem-Śmigłym, a prezesem Pol.

Kom. Olimpijskiego pułk. Glabiszem, podczas której płk. Glabisz miał zdać sprawozdanie z wyjazdu polskich sportowców na Olimpijdzie.

Jak się dowiadujemy, wiadomość jest błędna, gdyż płk. Glabisz nie wrócił jeszcze do Warszawy.

CIEKAWE OŚWIADCZENIE HELJASZA

W rozmowie z przedstawicielami na temat odmowy wyjazdu Heljasza na międzynarodowe zawody do Warszawy, poznaczył oświadczył: „Nie wezmę udziału w żadnych imprezach urządzanych przez Polski Związek Lekkoatletyczny, dopóki sprawa wycofania mnie z polskiej drużyny olimpijskiej nie zostanie w sposób jednoznaczny i dopóki nie uzyskam pełnej satysfakcji. Podkreślam z naciskiem, że tak zwana afera z kpt. Rettingerem była tylko manewrem taktycznym prezesa i wiceprezesa PZLA. pp. Znajdowskiego i Ślaczego, kierujących się animozją osobistą. Incydent z kpt. Rettingerem mógł być przy dobrej woli wyjaśniony choćby na tej płaszczyźnie, że odzywającego się do mnie po raz pierwszy w życiu kpt. Rettingera ani jego funkcji nie znam, a brak taktu nie musiał pociągnąć za sobą aż tak daleko sięgających konsekwencji. Dobro sportu polskiego wymaga oczyszczenia atmosfery, do którego może się przyczynić jedynie bezstronne śledztwo w tej sprawie”.

PIŁKA NOŻNA

NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK PIŁKARZA.

W Pabjanicach na meczu RKS. — Lwów — Skra Częstochowa piłkarz lwowski Babecki w zamieszaniu pod bramkowym uderzył nogą w słupek tak nieszczęśliwie, że zgruchotał sobie kость u prawej nogi.

Złamanie jest skomplikowane, chory leży w szpitalu miejskim w Pabjanicach.

Tenis

JĘDRZEJOWSKA I TARŁOWSKI WYELIMINOWANI W BADEN-BADEN.

W dalszym ciągu międzynarodowego turnieju tenisowego w Baden-Baden Jędrzejowska i Tarłowski zostali wyeliminowani. Tarłowski napotkał na Henkla i przegrał 2:6, 6:2, 1:6. O wiele przykrejsza jest porażka Jędrzejowskiej, która została wyeliminowana przez Niemkę Rosta 6:3, 3:6, 7:5.

AMERYKA ZDOBYWA PUHAR BONNARDELA.

Finałowy mecz o puchar Bonnarde la (rodzaj pucharu Davisa dla tenisistów zawodowych) pomiędzy Ameryką a Francją zakończył się zwycięstwem Ameryki w stosunku 4:1. Francuzi przegrali wszystkie single, a jedyny punkt wywalczyli w grze podwójnej.

Metalowcy w Częstochowie

Walczą o ludzkie warunki pracy

(kor. wł.)

Stosunki panujące w fabrykach i warsztatach przemysłu metalowego na terenie Częstochowy są b. opłakane. Uprawiany jest wysiłek przez stosowanie niskich plac. Traktowanie robotników jak najgorsze. Nie uznaje się delegacji robotniczej i organizacji zawodowej; łamie się i niszczy ustawodawstwo robotnicze i t. p.

W takich warunkach Związek robotników przemysłu metalowego w Polsce, Oddział w Częstochowie, podjął akcję organizacyjną, doprowadzając do zawarcia kilku pojedynczych umów.

Z chwilą jednak dalszej akcji robotników w kierunku regulacji stosunków pracy i płacy, przemysłowcy zaczęli okazywać upór a przyparci do muru oświadczyli, że z uwagi na konkurencję, mogą tylko mówić w skali zbiorowej umowy.

Związek rob. przemysłu metalowego przedłożył przemysłowcom projekt zbiorowej umowy. Inspekcja Pracy zwołała ogólną konferencję, lecz wówczas przemysłowcy wysunęli nowe żądania, że jesz-

cze nie wszyscy zostali zaproszeni na konferencję, przyczem wskazywano przemysłowców pozamiejskich, a więc z powiatu częstochowskiego i sąsiednich.

Wyznaczone następnie konferencje nie doprowadziły do skutku, gdyż przemysłowcy wysuwali stale nowe żądania.

Jednogodzinny strajk robotników przyspieszył konferencję, która się odbyła w dniu 18 sierpnia, przemysłowcy jednak przybyli jedynie dla złożenia oświadczenia, że nie posiadają pełnomocnictw na dwustronną konferencję. Ponowna konferencja została wyznaczona przez Inspekcję Pracy na dzień 20 sierpnia, lecz przemysłowcy wcale na nią nie przybyli, formalnie ją bojkotując.

Tego już było za dużo i robotnicy opowiedzieli się za proklamowaniem strajku. Strajk nie rozpoczął się jeszcze jedynie dzięki temu, że Okręgowy Inspektor Pracy, p. Kowalik, zarządził zwołanie dwustronnej konferencji na dz. 25 sierpnia i oświadczył, że sam na tę konferencję przyjedzie i będzie ją prowadził.

Wynik konferencji w dn. 20 będzie albo uzyskaniem postulatów robotniczych na drodze pokojowej, albo też sygnałem do dalszej walki.

Należy podkreślić, że w walce z robotnikami chrześcijańsko - narodowi: Kinderman, Kanczewski, Ciurzyński i inni bardzo mocno łączą się Żydami: Horowiczem, Landaeem, Zilbersztajnem, Konem, Brombergiem i innymi. Oni tworzą bez skrępowania jednolity front wyzysku!!

Na Górnym Śląsku

Aresztowanie adwokata pod zarzutem fałszowania zezwoleń komisji dewizowej

W sobotę przed południem został doprowadzony do sędziego śledczego, dr. Stankiewicza w Katowicach, zamieszany w aferę fałszowania zezwoleń komisji dewizowej młody adwokat katowicki, Samuel Markowicz, który niedawno otworzył kancelarię w Katowicach przy ul. 3 Maja 6. Po przesłuchaniu sędziego śledczego, uwzględniając wniosek prokuratora, postanowił zawiesić na dr. Markowiczem areszt śledczy, wobec czego osadzono go w więzieniu.

Aresztowany poprzednio w łączności z tą sprawą Charles Daniel Althone utrzymuje, że fałszowanie zezwoleń komisji dewizowej na wywóz walut dopuścił się adw.

Markowicz, a on tylko w tem współdziałał. Sprawę aresztowania p. Althone zainteresował się konsul brytyjski w Katowicach, który zwrócił się o informacje do władz śledczych, kiedy można spodziewać się rozprawy. Ponieważ sprawa ta jest dopiero w pierwszym stadium śledztwa, terminu rozprawy sądowej nie można jeszcze przewidzieć.

Przeciwko adw. Markowiczowi prowadzone są niezależnie od śledztwa sądowego, dochodzenia dyscyplinarne przez Sąd Dyscyplinarny przy Radzie Adwokackiej w Katowicach. Aresztowanie adwokata wywołało wielkie poruszenie.

Echa śmiertelnego wypadku na strzelnicy K.P.W.

W związku ze śmiertelnym wypadkiem, jaki zdarzył się w dniu 23 czerwca 1934 na strzelnicy K. P. W. w Katowicach, gdzie zabity został obsługujący tarcze strzelnicze kolejarz Ludwik Przybylski, odbyła się w sobotę 22 bm. rozprawa przed Sądem Okręgowym w Katowicach. Na ławie oskarżonych zasiadli — Jan Ziara, od którego kuli padł Przybylski, Karol Pacwa, pełniący dozór nad strzelnicą i Franciszek Grajntert.

W pierwszej chwili usiłowano fakt śmiertelnego postrzelenia zataić i twierdzono, że Przybylski zmarł skutkiem udaru serca. Dopiero na żądanie żony zabitego przeprowadzono sekcję zwłok i ustalono wypadek. W sobotę jednak przeprowadził tylko Sąd wzięję lokalną na strzelnicy i rozprawę przerwał do 7 września br. ponieważ nie stawili się biegły z ramienia wojskowości, oficer 73 p. p., Wacław Myciński.

— W porządku — rzekł tak pogodnie, jak można się spodziewać po człowieku, mającym takie, jak on, poglądy na temat rozstawiania się z pieniędzmi, który dopiero co wypisał czek na tysiąc funtów. — To mi nie sprawia żadnej trudności.

— Myśli pan, że da pan sobie radę z tą świnią?

— Naturalnie. Nie boję się świń. Świnie mnie lubią.

Przy tych słowach Monty poczuł, że jego szacunek dla tego gatunku zwierząt, który mu się zawsze dosyć podobał — zmniejszył się bardzo znacznie. Czuł, że żadne przyzwoite zwierzę nie mogłoby lubić lorda Tilbury.

— No więc, pięknie — rzekł Pilbeam — na pańskim miejscu poszedłbym tam zaraz. Pójdzie pan pieszo?

— Tak.

— Będzie pan potrzebował latarki.

— Niewątpliwie mogę pożyczyć jakąś od właściciela tej gospody.

— Dobrze. A więc wszystko w porządku.

Do uszu Monty'ego dobiegł dźwięk otwierania i zamykania drzwi. Lord Tilbury najwidoczniej wyszedł, aby rozpocząć swoją nocną pracę. Przez chwilę Monty'emu zdawało się, że Pilbeam musiał wyjść także, ale po krótkiej ciszy przez okno doszedł go odgłos przekleństwa — i, zajrzawszy do pokoju, Monty zobaczył detektywa, opierającego się o biurko. Przekleństwo zostało widocznie spowodowane odkryciem przez niego, że nie było tam wcale papieru, kopert, pióra, a tylko coś, co jedynie człowiek, niący na jawie, mógłby nazwać atramentem.

Tak było rzeczywiście. Percy Pilbeam był człowiekiem, uznającym szybkie działanie. Zamierzał bez zwłoki posłać ten czek do swego banku.

Zadzwoń!

— Chcę trochę atramentu — usłyszał Monty jego głos. — I pióro i papier i kopertę.

Położył czek na biurku jeszcze zanim wykrył brak

Wielka manifestacja robotnicza w Bielsku

(Kor. wł.)

Na wezwanie okręgowej Komisji Kl. Zw. Zaw. w Bielsku przybyło w dniu 13 b. m. do „Strzelnicy“ około 3 tysiące robotników, aby zaprotestować przeciwko zakusom faszystowskim i przeciwko zamachom na prawa robotnicze, oraz manifestować za przywróceniem samorządów w instytucjach ubezpieczeń społecznych i za odbyciem wyborów do ciał na podstawie 5-przymiotnikowego prawa wyborczego.

Nie pomogły różne przeszkody.

Robotnicy Bielska-Białej pokazali, że stoją wiernie przy swych sztandarach i gotowi są walczyć przeciwko wyzyskowi i krzywdzie.

W dniu odbycia wiecu o godz. 9-ej przerwano pracę we wszystkich zakładach i fabrykach na znak, że robotnik bielsko-bialski nie chce wojny, lecz pokoju, wolności i pracy, oraz, że potępią fałszywe wybory do ciał na podstawie 5-przymiotnikowego prawa wyborczego. Robotnicy stwierdzili również, że dosyć mają rządów komisarzkich w instytucjach ubezpieczeniowych i domagają się oddania w ręce robotników tego, co do nich należy, t.j. samorządu w Ubezpieczalniach Społecznych, oraz że domagają się sprawiedliwych wyborów do ciał ustawodawczych.

Na wiecu przemawiali sekreta-

rze Zw. Zaw. tlow. Rosner, Zawierucha i Bocian. Sala reagowała na wywody mówców gorącymi oklaskami. Kiedy wspomniano o bieżących wypadkach w Europie, robotnicy dali manifestacyjny wyraz swym uczuciom.

W małej sali Strzelnicy odbył się w tym samym czasie wiec robotników niemieckich, na którym przemawiali tow. tow. b. poseł Kowoll, dr. Glücksmann i Follmer. Również i tutaj robotnicy żywo reagowali na wywody mówców, oświadczając gotowość do walki o prawa robotnicze wspólnie z polskimi robotnikami.

Na wiecu została przyjęta rezolucja, zawierająca postulaty świata pracy.

Niewiadomo z jakiego powodu władze zakazały pochodu, który miał się odbyć po wiecu.

Głosy czytelników

Radjo w przymierzu z duchami

Od miesiąca Polskie Radjo reklamuje swój wielki konkurs letni, nęcąc abonentów tysiącem wygranych ze wspaniałą limuzyną na czelę.

Jestem skromnym radjo-abonentem i suszę sobie głowę, jaki jest cel tego konkursu. Przypuszczalnie zdobycie nowych abonentów, gdyż udział w konkursie mogą wziąć tylko ci, co zapłacili za ostatnie trzy miesiące.

Ale każdy konkurs wymaga od swych uczestników pewnego wysiłku umysłowego, wiedzy lub sprytu. Konkurs zaś Pol. Radja apeluje do — cudu. Albowiem trzeba zgadnąć, którego dnia, której godziny i minuty, w okresie od 16 do 30 września, odbędzie się w Radjo audycja propagandowa. Niewiadomo nawet, na rzecz kogo czy czego ma być ta propaganda.

Apelacja w procesie

o zajęcia marcowe w Krakowie
Obroncy skazanych w procesie o zajęcia w dn. 23 marca b. r.: Verstendiga, Monderera i Zajęca zapowiedzieli apelację.

Zdaje się, że takiego konkursu jeszcze nie było. Jest to bowiem konkurs tylko dla magików, jasnowidzów i cudotwórców, a nie dla zwykłych śmiertelników, stanowiących chyba 99 proc. abonentów Radja.

Może dyrekcja Radja wyjaśni, dlaczego pod firmą konkursu urządza taką imprezę — nie z tego świata?

Radjo-abonent.

Kącik radjowy

Transmisja z Wiednia koncertu rozrywkowego

Muzyka rozrywkowa w szlachetnym gatunku, lekka, powabna, lecz przytem melodyjna, rzewna, czarowna i pełna elegancji to specjalność Wiednia, miasta piosenek i walca; do tychczas Wiedeń poszczycił się może najwspanialszym rodzajem interpretacji lekkiej muzyki. Koncert rozrywkowy, który transmitowany będzie przez polskie rozgłośnie w Wiedniu dn. 26 b. m. o godz. 19.25 zapowiada się niezmiernie interesująco; wykonane będą w nim melodie i fragmenty najcenniejszych utworów operetkowych, Jana Straussa, Lehara, Kalmana i innych.

Grac będzie orkiestra rozgłośnie wiedeńskiej pod dyr. swego stałego kapelmistrza J. Holzera, zaś solistami będą śpiewacy: Hilda Simmel i Franz Borsos. Koncert ten nadany będzie również na megafony umieszczone na Wystawie Radiowej.

Anegdoty

z życia słynnego polskiego śpiewaka

Zajmujący cykl p. t. „Anegdoty o słynnych ludziach“ w dn. 26 b. m. o godz. 17.50 przymieszanie feljton, poświęcony Janowi Reszkemu, najslawniejszemu śpiewakowi polskiemu na przełomie XIX i XX w. Prelegent, Bronisław Romaniszyn opowie kilka ciekawych zdarzeń z życia wielkiego śpiewaka, a jednocześnie nakreśli barwną sylwetkę jego wielkiej indywidualności artystycznej.

Czasopisma nadesłane

„Przegląd Współczesny“, za sierpień, zawiera treść następującą: — Władysław Florjan - Luigi Pirandello, Marjan Zdziechowski — Z historii stosunków polsko - rosyjskich nazajutrz po wojnie światowej, Lymitr Doroszenko — Rozwój ukraińskości w tle ewolucji ukraińskiej myśli narodowej, Helena Frelich — Gustaw Flaubert, Stefan Świeżawski — Bada Venerabilis (2), Hipolit Grynwaser — Przywódcy i „burzycele“ włościan (2), Stanisław Wędkiewicz — Poza prawem, przeciw prawu, w obronie prawa; St. W. — Erasmus Roterdamski, Tadeusz Estreicher — Sprostowanie.

„Muzyka“, numer 1 — 6, w treści i artykule Glińskiego, Niewiadomskiego, Casalsa, Stanghelliniego, Regamey'a, Lissy, Koffera, Łobaczewskiej, Cyłkowa, (bajeczki muzyczne), sprawozdania Quilliermoza i Drzewieckiego, wywiad z dyr. Mazarakim, impresje muzyczne, korespondencje, przegląd wydawnictw i prasy, trybuna artystów, nekrologia, kronika krajowa i zagraniczna, polska muzyka zagranicą, karyktury i t. d.

(D. c. n.)

Wiadomości z całej Polski

SAMOBÓJSTWA.

Ze Skat Panienskich, pod Krakowem rzuciła się w przepaść w zamiarze samobójczym Helena Rzychowiczówna, mieszkanka Wołki Justowskiej.

W ciężkim stanie przewieziono ją do szpitala św. Łazarza w Krakowie.

Do szpitala powszechnego we Lwowie przewieziono Jana Wojtanowicza, pochodzącego z Janowa, który targnął się na życie przez poderżnięcie sobie gardła nożem. Powody obu samobójstw nieznane.

TRAGICZNA ŚMIERĆ ROBOTNIKA.

Tragiczny wypadek śmierci wskutek porażenia prądem elektrycznym, wydarzył się na terenie kopalni soli potasowych T. E. S. P. w Kałuszu woj. stanisławowskiej. Przechodzący obok sieci niezłolowanych przewodów elektrycznych robotnik kopalni 42-letni Władysław Soczyński, poślizgnął

się, chwycił się ręką o nisko przeciągnięty przewód niezłolowany. Doznał on porażenia prądem, którego napięcie wynosi około 2000 voltów. Soczyński poniósł śmierć na miejscu.

ŚMIERĆ WSKUTEK PORAZENIA PRĄDEM.

W więzieniu karnym w Piotrkowie zdarzył się tragiczny wypadek, ofiarą którego padł więzień Stanisław Moskalik.

Moskalik, z zawodu kowal, po odbyciu pierwszego okresu kary, przydzielony został do kuźni więziennej. Dano mu również dwóch pomocników spośród więźniów.

Onegdaj Moskalik włączył lemiesz do przewodnika elektrycznego o wysokim napięciu, chcąc prawdopodobnie wypłatać figia pomocnikom. Po pewnym czasie zapomniał jednak o tem i przez nieuwagę wziął lemiesz do ręki. W tym momencie padł rażony elektrycznością. Lekarz stwierdził zgon.

P. C. WODEHOUSE.

Burzliwa pogoda

112)

Z upoważnienia autora przełożyła B. Kopelówna

— Proszę.
— Dziękuję.
— A teraz...
— No, powiem panu — rzekł Pilbeam. — Sprawa tak się przedstawia. Nie śmiałem schować tej rzeczy w domu, więc złożyłem ją starannie w nieużywanym chlewie, w pobliżu kuchennego ogrodu. Niech pan zaczeka. Jeżeli pożyczyci mi pan swego wiecznego pióra, narysuję mapę. Widzi pan — oto jest mur ogrodu. Pójdzie pan wzdłuż niego i po lewej stronie zobaczy pan ten chlew. Nie sposób się omylić. To jest jedyny budynek w tem miejscu. Wejdzie pan, a tam, pod słomą, gdzie stawiam ten krzyżyk, leży rękopis. Czy to jasne?

— Zupełnie jasne.
— Sądzi pan, że będzie go pan mógł znaleźć.
— Z zupełną łatwością.

— Dobrze. No, a teraz jeszcze jedno. Drobniak, ale musi pan być do tego przygotowany. Powiedziałem, że ten chlew był nieużywany — i kiedy złożyłem rękopis, tak było rzeczywiście... Ale od tego czasu przeniesiłam tam swinię lorda Emswortha — to zwierzę, które nazywają „Monarchią z Blandings“.

— Co?
— Uważałem, że powinienem o tem wspomnieć; w przeciwnym razie mógłby się pan zdziwić, zaszedłszy tam.

Chwilowy spazm usprawiedliwionego oburzenia, jakiego doznał lord Tilbury, usłyszawszy tę wiadomość, opuścił go. Miejsce jego zajęła — o dziwo! — wyraźna ulga. W jakiś dziwny sposób oświadczenie to usunęło z jego myśli wątpliwość, która w nich jeszcze pozostała. Nadało ono historii Pilbeama cechy prawdy.

